

Sygn. akt XIII Ns 1553/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział XIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Hanna Thomas

Protokolant: sekr. sąd. Magda Lihs

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z wniosku M. D. (1) (PESEL (...))

z udziałem E. D. (PESEL (...))

o podział majątku wspólnego

I. ustala, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków M. D. (1) i E. D. wchodzi:

a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...), należące do zasobów (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G., wraz z wkładem budowlanym, dla którego to prawa Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), przy czym prawo to zostało obciążone hipotekami zabezpieczającymi wierzytelności (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. z tytułu umowy kredytu (...) K. hipoteczny numer(...) z dnia (...) roku, tj. prawo o wartości 233 943,60 złotych,

b) prawo własności samochodu osobowego marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) tj. prawo o wartości 8 000,00 złotych,

c) nakłady na prawo własności nieruchomości położonej w S., stanowiącej majątek osobisty wnioskodawcy M. D. (1), dla którego to prawa Sąd Rejonowy w Kartuzach prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) o wartości 50 000,00 złotych,

tj. majątek o łącznej wartości 291 943,60 złotych;

II. oddala wniosek uczestniczki E. D. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym stron;

III. ustala, że wnioskodawca M. D. (1) dokonał wydatku z majątku osobistego na majątek wspólny byłych małżonków M. D. (1) i E. D. w kwocie 156 600,00 złotych;

IV. ustala, że wnioskodawca M. D. (1) dokonał spłaty długu uczestniczki w kwocie 1913,90 złotych oraz dokonał wydatków związanych z kosztami utrzymania mieszkania stron w kwocie 8497,10 złotych;

V. dokonuje podziału majątku wspólnego byłych małżonków w ten sposób, że prawa opisane w punkcie I postanowienia przyznaje wnioskodawcy M. D. (1) do jego majątku osobistego tj. majątek o łącznej wartości 291 943,60 złotych;

VI. zasądza od wnioskodawcy M. D. (1) na rzecz uczestniczki E. D. kwotę 67 671,80 złotych tytułem spłaty udziału w majątku wspólnym stron płatną w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności;

VII. zasądza od uczestniczki E. D. na rzecz wnioskodawcy M. D. (1) kwotę 4 248,55 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z kosztami utrzymania mieszkania stron płatną w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności;

VIII. zasądza od uczestniczki E. D. na rzecz wnioskodawcy M. D. (1) kwotę 1 913,90 złotych tytułem spłaconego długu uczestniczki płatną w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności;

IX. nakazuje uczestniczce E. D. opuszczenie i opróżnienie oraz wydanie wnioskodawcy M. D. (1) lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...), opisanego w punkcie Ia niniejszego postanowienia w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia;

X. w pozostałym zakresie oddała wniosek wnioskodawcy M. D. (1);

XI. kosztami postępowania obciąża strony w częściach równych;

XII. nakazuje ściągnąć od wnioskodawcy M. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku kwotę 25,00 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

XIII. nakazuje ściągnąć od uczestniczki E. D. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku kwotę 25,00 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

XIV. zasądza od uczestniczki E. D. na rzecz wnioskodawcy M. D. (1) kwotę 500,00 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych;

XV. oddała wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od wnioskodawcy.

Sygn. akt XIII Ns 1553/14

UZASADNIENIE

W dniu 15 maja 2014 r. wnioskodawca M. D. (1) wystąpił do Sądu z wnioskiem o dokonanie podziału majątku wspólnego jego i uczestniczki E. D. w ten sposób, aby wchodzące w skład majątku wspólnego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położone w G. przy ul. (...), nakłady na dom posadowiony na nieruchomości stanowiącej odrębną własność oraz samochód D. (...) zostały przyznane wnioskodawcy. Ponadto, wnioskodawca domagał się ustalenia, że dokonał nakładu o wartości 135 000,00 zł z majątku osobistego na majątek wspólny stron. Wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału majątku z obowiązkiem spłaty z jego strony na rzecz uczestniczki w kwocie 56 600,00, przy zwolnieniu uczestniczki z zobowiązani kredytowego obciążającego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu (k. 2-13).

Na rozprawie w dniu 2 października 2014 roku wnioskodawca sprecyzował swoje żądanie ustalenia dokonania przez niego nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny stron w ten sposób, że jego nakład wynosi 82 000,00 złotych, czyli 58% wartości mieszkania przy założeniu, że 140 000,00 złotych to 100% wartości mieszkania w chwili jego zakupu. Wnioskodawca wskazał, że skoro wartość aktualna wartość mieszkania to 270 000,00 złotych (k. 60).

Ponadto, wnioskodawca domagał się rozliczenia kosztów poczynionych przez niego na utrzymanie majątku wspólnego oraz małoletnie dziecko stron (k. 143-184, 192-194, 217-232). Wnioskodawca ostatecznie sprecyzował swoje żądanie w piśmie z dnia 13 sierpnia 2015 roku (k. 263-325) wskazując, że wnosi o rozliczenie poczynionych nakładów i domaga się zasądzenia od uczestniczki następujących kwot, stanowiących połowę uiszczonych przez wnioskodawcę kosztów:

- a) kwoty 10 700,10 zł z tytułu uiszczanego przez wnioskodawcę czynszu za mieszkanie za okres od kwietnia 2014 roku do sierpnia 2015 roku,
- b) kwoty 1 914,30 zł z tytułu spłaty kredytu za okres od kwietnia 2014 roku do sierpnia 2015 roku,
- c) 1 449,70 złotych z tytułu opłat za żłobek poniesionych przez wnioskodawcę za okres od kwietnia 2014 roku do sierpnia 2015 roku,
- d) kwoty 594,30 złotych z tytułu opłat za energię elektryczną maja 2014 roku do kwietnia 2015 roku,
- e) kwoty 84,20 złotych tytułem opłat za gaz kwietnia 2014 roku do marca 2015 roku.

Uczestniczka E. D. wniosła o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym stron w stosunku 67/100 udziału uczestniczki i 33/100 udziału wnioskodawcy. Uczestniczka przyznała, że w skład majątku wspólnego wchodzi prawa wymienione przez wnioskodawcę we wniosku o wartościach przez niego podanych. Wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że uczestniczce zostanie przyznane spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu a wnioskodawcy pozostałe składniki majątku wspólnego, a ponadto nastąpi przeniesienie do wyłącznej spłaty przez uczestniczkę kredytu w kwocie 37 500,00 złotych. Uczestniczka w uzasadnieniu wniosku o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym wskazywała, że z związku stron pochodzi dwoje małoletnich dzieci, a przyczyną rozvodu była między innymi przemoc stosowana przez wnioskodawcę. Uczestniczka twierdziła, że w czasie trwania małżeństwa głównie ona wykonywała wszystkie obowiązki domowe ze względu na brak zainteresowania i pomocy ze strony wnioskodawcy. Uczestniczka nie tylko pracowała zawodowo, ale również prowadziła gospodarstwo domowe i wychowywała oraz opiekowała się dziećmi. Zdaniem uczestniczki ustalenie nierównych udziałów byłoby zgodne również z art. 5 k.c. Uczestniczka wskazała, że pracowała przez wiele lat trwania małżeństwa, a swoje zarobki przeznaczała na utrzymanie rodziny. Jej pracę w gospodarstwie domowym oraz opiekę nad dziećmi należy zatem wycenić na 3 000,00 złotych. Wnioskodawca 90% czasu poświęcał na pracę zawodową i nie opiekował się dziećmi. Uczestniczka ma na utrzymaniu dwoje dzieci, zaś alimenty zasądzone zostały na niskim poziomie 1200,00 złotych na dwoje dzieci. Utrzymanie rodziny odbywało się przede wszystkim z majątku wspólnego stron, przy czym zdaniem uczestniczki jej udział w utrzymaniu był wyższy niż wnioskodawcy z uwagi na pracę uczestniczki w gospodarstwie domowym. Uczestniczka podała, że jej zarobki były i są wyższe niż wnioskodawcy, albowiem uczestniczka otrzymuje premie po kilkaset złotych (k. 63 -105).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. D. i M. D. (1) zawarli związek małżeński w dniu 09.06.2001 r. Nie zawierali umów majątkowych małżeńskich. Wspólność majątkowa małżeńska ustała w dniu 5.04.2014 r. na skutek orzeczenia rozvodu.

[Dowody: okoliczności bezsporne, a ponadto odpis wyroku z dnia 14.03.2014 r. w sprawie II C 3984/13 Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 43]

W trakcie trwania małżeństwa wnioskodawca i uczestniczka nabyli:

1. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...), dla którego to prawa Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku o numerze (...),
2. prawo własności samochodu osobowego marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Strony w toku małżeństwa dokonały również nakładów z majątku wspólnego na prawo własności nieruchomości położonej w S., stanowiącej majątek osobisty wnioskodawcy M. D. (1), dla którego to prawa Sąd Rejonowy w Kartuzach prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) o wartości 50 000,00 złotych.

[Dowody: okoliczności bezsporne, a ponadto; odpis z księgi wieczystej KW nr (...) Sądu Rejonowego w Kartuzach k. 19-21, odpis z księgi wieczystej KW nr (...) Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku k. 22-24, kopia dowodu rejestracyjnego k. 12-13]

Wartość spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...) według jego stanu na dzień 5.04.2014 r. to 270 000,00 złotych.

[Dowody: okoliczność bezsporna]

Wartość samochodu D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to 8 000,00 złotych.

[Dowody: okoliczność bezsporna]

Zadłużenie stron z tytułu kredytu mieszkaniowego na dzień 17.08.2015 r. z tytułu kapitału kredytu wynosiło 36 056,40 złotych.

[Dowody: zaświadczenie – k. 250]

Strony zgodnie oświadczyły, że nie zgłaszają do podziału środków pieniężnych znajdujących się na ich rachunkach bankowych na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, ani środków uzyskanych ze sprzedaży samochodu marki T. (...), której dokonał wnioskodawca po ustaniu wspólności majątkowej stron.

Strony w dniu 2.07.2004 r. nabyły spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...) w dniu za kwotę 140 000,00 złotych. Cena nabycia tego prawa została pokryta w następujący sposób.

Na początku czerwca 2004 r. wnioskodawca pożyczył od swojej babci U. K. kwotę ponad 36 000,00 złotych celem pokrycia zaliczki na zakup tego prawa.

W dniu 3.06.2004 r. z rachunku wnioskodawcy została przelana kwota 30 000,00 złotych na rachunek bankowy M. D. (2). Przelew opisano jako „zaliczka na kupno mieszkania”.

Kwotę 50 000,00 złotych strony pozyskały z kredytu na podstawie umowy (...) z dnia 21 czerwca 2004 roku zawartej z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W.. Prawo to zostało obciążone hipotekami zabezpieczającymi wierzytelności (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W..

W dniu 2.07.2004 r. strony kupiły od M. D. (2) spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położone w G. przy ulicy (...). W treści umowy strony oświadczyły, że 30 000,00 złotych zostało już zapłacone, a kwota 50 000,00 złotych zostanie wpłacona na rzecz zbywcy do dnia 9.02.2004 r., następnie kwota 60 000,00 złotych zostanie wpłacona do dnia 15.08.2004 r.

Wnioskodawca w dniu 4.08.2004 r. sprzedał S. S. i Z. S. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) w G. przy ulicy (...), które nabył przed zawarciem związku małżeńskiego, za kwotę 82 000,00 złotych. Część ceny w kwocie 16 400,00 złotych została zapłacona przez nabywców stronom przed zawarciem umowy sprzedaży, a kwota 65 600,00 złotych została przelana na rachunek wnioskodawcy w dniu 4.08.2004 r.

W dniu 9.08.2004 r. wnioskodawca dokonał przelewu na rzecz M. D. (2) kwoty 60 000,00 złotych.

W 2004 roku wnioskodawca dokonał zatem wydatku z majątku osobistego na spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) przy ulicy (...) w kwocie 82 000,00 zł. Kwota tego wydatku na dzień orzekania, stanowiąca 58% wartości nabytego przez strony prawa, wyniosła 156 600,00 złotych.

[Dowody: kopia wyciągu z rachunku bankowego wnioskodawcy k. 8 -11v, umowa kredytu z dnia 21.06.2004 r. k. 26-30, kopia umowy sprzedaży z dnia 2.07.2004 r. k. 31-34, umowa sprzedaży z dnia 30.06.1994 r. k. 35-36, umowa

sprzedaży z dnia 2.08.2004 r. k. 37 - 40, zeznania wnioskodawcy M. D. (1) k. 57-59, 117-120, 326-328, zeznania uczestniczki E. D. k. 59-60, k. 240-244, 328]

Lokal mieszkalny numer (...) przy ulicy (...) znajduje się w posiadaniu obu stron. Strony mieszkają w nim wraz z małoletnimi dziećmi.

[Dowody: okoliczność bezsporna]

Wnioskodawca, po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, dokonywał z jego majątku opłat związanych z utrzymaniem mieszkania, w tym za czynsz, energię elektryczną i za gaz. Spłacał również kredyt zaciągnięty przez strony na nabycie prawa do lokalu objętego wspólnością. Ponadto opłacał koszty żłobka, do którego uczęszczał młodszy syn stron.

[Dowody: okoliczności bezsporne, a ponadto potwierdzenia dokonania przelewów k. 144-184, 219-232, 266-280, 282-308, 310-312, 314-319, 321-325]

W trakcie małżeństwa obie strony pracowały zawodowo, za wyjątkiem okresów kiedy uczestniczka przebywała na urlopie macierzyńskim i wychowawczym. Obie strony zajmowały się opieką i wychowaniem wspólnych dzieci, przy czym to uczestniczka więcej czasu poświęcała opiece nad dziećmi oraz pracom domowym. Wnioskodawca dokonywał wszystkich opłat związanych z korzystaniem z mieszkania, płacił raty kredytu, uiszczał należność za żłobek młodszego syna. Ponadto przekazywał uczestniczkę pieniądze na inne potrzeby. Uczestniczka pracowała w aptece, w systemie zmianowym, w godzinach od 6.00 do 13.00 lub od 13.00 do 20.00. Robiła zakupy żywnościowe oraz zaopatrywała w inne niezbędne rodzinie produkty. Wnioskodawca natomiast pracował od godziny 8.00 do 17.00. Wykonywał pracę będąc legalnie zatrudnionym. Część prac wykonywał nieoficjalnie robiąc tzw. „fuchy”.

Obie strony chodziły na dyskoteki, bez towarzystwa małżonka.

Strony na prośbę kuzynki uczestniczki obstawiały zakłady bukmacherskie. Zysk z wygranej przekazywany był kuzynce. Strony oprócz zakładów dla kuzynki dokonywały również własnych zakładów, z czego uzyskiwały dochód dla siebie.

W 2013 roku wszczęto w stosunku do rodziny stron procedurę Niebieskiej Karty. Powodem wszczęcia procedury był fakt, że wnioskodawca w dniu swoich 40 - tych urodzin wrócił do domu nad ranem pod wpływem alkoholu. Pomiędzy stronami doszło wówczas do kłótni. Uczestniczka zawiadomiła Policję, że wnioskodawca znajduje się pod wpływem alkoholu, co zostało potwierdzone przez funkcjonariuszy, a wnioskodawca został odwieziony na izbę wytrzeźwień. Wcześniej, w czasie trwania małżeństwa, zdarzało się, że wnioskodawca wracał do domu pod wpływem alkoholu, dochodziło pomiędzy stronami do kłótni. Pod koniec małżeństwa kilkukrotnie obie strony wzywały Policję celem interwencji. Związek małżeński stron został rozwiązany przez rozwód, bez orzekania o winie stron.

Relacje wnioskodawcy ze starszym synem stron M. nie układają się poprawnie.

[Dowody: zeznania wnioskodawcy k. 57-59, 117-120, 326-328, zeznania uczestniczki k. 59-60, 240-244, 328 kopie zeznań PIT k. 127 – 141, k. 198-207, potwierdzenie dokonania zakładów bukmacherskich k. 216, akta Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 3984/13]

Wnioskodawca ma stały dochód miesięczny w kwocie 2000,00 złotych netto. Płaci alimenty synom w kwocie 1200,00 złotych. Miesięczna rata kredytu wynosi ok. 300,00 złotych.

Uczestniczka zarabia około 2000,00 złotych netto miesięcznie. Nie ma oszczędności.

Strony mają na utrzymaniu dwóch małoletnich synów. Do dnia zamknięcia rozprawy wnioskodawca pokrywał koszty utrzymania mieszkania stron oraz opłaty za żłobek.

[Dowody: okoliczności bezsporne]

Sąd zważył, co następuje:

Nie są sporne pomiędzy stronami następujące fakty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie:

3. okres trwania wspólności majątkowej małżeńskiej,
4. skład majątku wspólnego stron, w tym wartość nakładów poczynionych w trakcie trwania małżeństwa stron na nieruchomości wnioskodawcy w S.,
5. wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu,
6. wartość samochodu D. (...),
7. fakt dokonania przez wnioskodawcę wydatku z majątku osobistego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu numer (...) przy ulicy (...) w G. w kwocie 82 000,00 złotych,
8. fakt dokonania przez wnioskodawcę po ustaniu małżeństwa spłaty długu zaciągniętego w trakcie trwania małżeństwa na zakup spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu numer (...) przy ulicy (...) w G. oraz fakt dokonywania przez wnioskodawcę opłat za czynsz, prąd i gaz związanych z tym mieszkaniem, a także opłat za przedszkole syna stron.

Sporna pomiędzy stronami pozostawała przede wszystkim okoliczność czy udziały stron w majątku wspólnym stron są równe oraz to komu w podziale powinno przypaść spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

Sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.).

Wartości praw objętych wnioskiem została ustalona zgodnie przez strony. W ocenie Sądu brak było podstaw do ustalenia innych wartości niż uzgodnione wspólnie przez strony.

Wspólność majątkowa małżeńska stron ustala w dniu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, czyli w dn. 5.04.2014 r. Zastosowanie do podziału majątku wspólnego znajdują więc przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (k.r.o.) w wersji obowiązującej od dnia 20.01.2005 r. (art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw; Dz.U. Nr 162, poz. 1691). Jeżeli w dniu 20.01.2005 r. stosunki majątkowe małżonków podlegały wspólności ustawowej, składniki majątków istniejące w tym dniu zalicza się do majątku wspólnego albo do majątków osobistych, stosownie do przepisów ustawy z dnia 17.06.2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw).

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny).

Z chwilą ustania małżeństwa ustaje wspólność majątkowa. Od chwili ustania wspólności majątkowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku (art. 46 k.r.o.).

Sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.), według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej i według cen aktualnych.

Podział majątku obejmuje przedmioty majątkowe, które były składnikami majątku wspólnego w chwili ustania wspólności majątkowej i które istnieją w chwili dokonywania podziału (M. Sychowicz [w:], Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, praca zbiorowa pod red. Kazimierza Piaseckiego, Warszawa 2000, s. 245).

Odnośnie żądania uczestniczki ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym wskazać należy, co następuje.

Oboje małżonkowie mają z zasady równe udziały w majątku wspólnym (art. 43 § 1 k.r.o.). Zgodnie do art. 43 § 2 k.r.o. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Jak stanowi art. 43 § 3 k.r.o. przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobisty pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Pierwszą przesłanką ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym jest istnienie ważnych powodów przemawiających za ustaleniem udziałów innych niż równe. Dopiero w drugiej kolejności badaniu podlega druga przesłanka a mianowicie stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego. Ponieważ obie przesłanki muszą wystąpić łącznie, stwierdzenie niewystępowania jednej z nich przesądza o oddaleniu wniosku.

Ustawa nie definiuje pojęcia ważnych powodów, o których mowa w art. 43 § 2 k.r.o. W orzecznictwie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1972 r., III CRN 235/72, OSNC 1973, nr 10, poz. 174; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 1973 r., III CRN 227/73, OSNC 1974, nr 11, poz. 189) podkreśla się, że ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. nie zachodzą w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczyniał się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Ważnymi powodami nie są zatem w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. okoliczności natury majątkowej, które mieszczą się już w niejednakowym przyczynianiu się małżonków do powstania majątku wspólnego, ale „względy natury etycznej, które sprawiają, że w danych okolicznościach równość udziałów małżonków w majątku wspólnym wyraźnie kolidowałaby z zasadami współżycia społecznego. U podstaw art. 43 § 2 k.r.o. leży założenie, że tylko w małżeństwie prawidłowo funkcjonującym usprawiedliwione są równe udziały w majątku wspólnym, mimo że małżonkowie przyczyniali się do jego powstania w różnym stopniu. Opiera się ono na więzach osobistych i gospodarczych między małżonkami oraz na obowiązku wzajemnej pomocy. To założenie odpada jednak, gdy małżonek rażąco lub uporczywie naruszał swe obowiązki wobec rodziny bądź doprowadził do zawinionego rozkładu pożycia, choćby znalazł on wyraz tylko w separacji faktycznej, a do rozwodu nie doszło.” (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2003 r. w sprawie IV CKN 278/01, OSNC 2004/9/146, Biul. SN 2004/1/9, M. Prawn. 2004/6/276). „Przy ocenie istnienia "ważnych powodów" w rozumieniu art. 43 k.r.o. należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej w zakresie wykonywania ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli.” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1974 r., wydane w sprawie III CRN 190/74, LEX nr 7598).

„Pod pojęciem "przyczynienia się" małżonków do powstania majątku wspólnego (...) należy rozumieć nie tylko działania małżonków prowadzące bezpośrednio do powiększenia substancji majątku wspólnego, ale całokształt ich starań o założoną przez zawarcie małżeństwa rodzinę i zaspokojenie jej potrzeb. O stopniu tego przyczynienia się nie decyduje wyłącznie wysokość zarobków lub innych dochodów osiąganych przez małżonków.” (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2003 r. w sprawie IV CKN 278/01, OSNC 2004/9/146, Biul. SN 2004/1/9, M. Prawn. 2004/6/276).

Przeprowadzone na okoliczność stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego dowody z zeznań stron i akta Sądu Okręgowego w Gdańsku stron Sąd ocenił jako wiarygodne. Nie zachodzą pomiędzy nimi w rzeczywistości znaczne sprzeczności w zakresie relacji odnośnie faktów, pojawiają się one dopiero na poziomie interpretacji faktów i ocen.

Przesądżające znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie omawianego żądania ma okoliczność, że uczestniczka w toku postępowania przed wszystkim skupiła się na wykazywaniu większego stopnia przyczynienia się do powstania majątku wspólnego po jej stronie, przedstawiła krytyczną ocenę starań wnioskodawcy o opiekę nad domem i dziećmi (zarzuciła zwłaszcza, że miał mniejsze dochody niż ona, nie zajmował się domem i dziećmi w takim zakresie, w jakim powinien). Tymczasem, jak wyżej wskazano, różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku

wspólnego nie stanowi ważnego powodu ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, skoro stanowi drugą niezależną przesłankę takiego ustalenia.

Zdaniem Sądu, ani zgromadzony w sprawie materiał dowodowy ani nawet twierdzenia uczestniczki nie dają podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynił się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych, a dopiero takie ustalenie świadczyłoby o istnieniu ważnego powodu, o którym mowa w art. 43 k.r.o. Podstawy do tak daleko idącego ustalenia nie dają zeznania stron. Sąd nie dał wiary pisemnemu oświadczeniu syna stron M., złożonemu do akt (k. 197), w którym zawarta została jego ocena stopnia zaangażowania stron w wykonywaniu obowiązków domowych. Zostało bowiem przyznane przez strony, że wnioskodawca nie pozostaje w dobrych relacjach ze starszym synem, a zatem ocena dziecka nie jest obiektywna. Ponadto, nie może zostać ocenione jako wiarygodne oświadczenie małoletniego dziecka, które zostało zaangażowane w konflikt pomiędzy rodzicami. Dowodem zaangażowania dziecka w ten konflikt jest - w ocenie Sądu - sam fakt złożenia do akt tego rodzaju oświadczenia przez uczestniczkę.

Niezależnie od powyższego, stwierdzić należy, że przeprowadzone w sprawie dowody wskazują na to, że wnioskodawca podejmował pracę, a z zarobionych pieniędzy pokrywał koszty utrzymania mieszkania stron, zajmował się również domem i dziećmi, chociaż nie w takim zakresie jak czyniła to uczestniczka, a co wynikało również z różnego wymiaru godzinowego pracy stron. Efekty działań wnioskodawcy ukierunkowanych na uzyskanie dochodów - nawet gdyby te były skromne, czy z punktu widzenia uczestniczki niezadowalające (choć żadnej z tych okoliczności uczestniczka nie wykazała) - nie pozwalają na stwierdzenie rażącego lub uporczywego nieprzyczyniania się przez wnioskodawcę do powstania majątku wspólnego. Bezsprzecznie bowiem wnioskodawca podejmował takie działania. Podobnie, nie daje do tego podstaw sama w sobie krytyczna ocena uczestniczki odnośnie troski wnioskodawcy o dom i dzieci w sytuacji, w której taka opieka była jednak sprawowana. Nawet jeżeli wnioskodawca w mniejszym stopniu zajmował się domem i dziećmi to również nie można uznać, że obowiązki te spoczywały wyłącznie na uczestniczce. Sama uczestniczka przyznała, że wnioskodawca między innymi chodził z dziećmi do lekarza, ubierał rano młodszego syna i odprowadzał go do przedszkola, wychodził z dziećmi na spacer. Nie można zatem stwierdzić, że wnioskodawca rażąco lub uporczywie naruszał swe obowiązki wobec rodziny. Podstaw do wyciągnięcia takich wniosków nie daje również okoliczność wszczęcia wobec rodziny stron procedury Niebieskiej Karty. Sam fakt wszczęcia tej procedury nie stanowi wykazania rażącego naruszenia przez wnioskodawcę obowiązków wobec rodziny, w tym w szczególności nadużywania alkoholu czy stosowania przemocy, które byłyby przyczyną rozpadu małżeństwa stron. Nie bez znaczenia dla oceny znaczenia wszczęcia procedury pozostaje również to, że wnioskodawca znajdował się pod wpływem alkoholu, ponieważ obchodził swoje urodziny, a także to, że zawiadomienie Policji o zachowaniu wnioskodawcy przez uczestniczkę miało miejsce w końcowym okresie rozpadu małżeństwa stron. Ponadto fakt spożywania przez wnioskodawcę alkoholu - w sposób nie nalogowy - nie prowadził do niekorzystnych następstw majątkowych.

Wniosek o ustalenie nierównych udziałów podlega w takim układzie oddaleniu – na mocy art. 43 § 2 k.r.o.

Zgodnie z art. 45 § 1. krio każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

Wydatki i nakłady poczynione na określony majątek oznaczają wydatki i nakłady poczynione na poszczególne składniki tego majątku (M. Sychowicz [w:], Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, praca zbiorowa pod red. Kazimierza Piaseckiego, Warszawa 2000, s. 232).

Wnioskodawca zgłosił żądanie rozliczenia wydatku i nakładów dokonanego z jego majątku osobistego na majątek wspólny.

Okolicznością bezsporną pomiędzy stronami było to, że prawo objęte wnioskiem zostało zakupione w części za środki pochodzące z majątku osobistego wnioskodawcy pochodzące ze sprzedaży jego majątku osobistego to jest w zakresie

kwoty 82 000,00 złotych. Uczestniczka w toku postępowania wyraźnie przyznała, że środki pochodzące na zakup prawa objętego wnioskiem pochodziły częściowo ze sprzedaży prawa do lokalu, które to prawo zostało nabyte przez wnioskodawcę jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego z nią i stanowiło majątek osobisty wnioskodawcy. Przedłożone do akt wyciągi z rachunku bankowego wnioskodawcy w sposób oczywisty potwierdzają te okoliczności.

W ocenie Sądu wnioskodawca dokonał zatem wydatku z jego majątku osobistego co do kwoty 82 000,00 złotych, która stanowiła 58,00 % ceny zakupu mieszkania nr 15 przy ul. (...) w G. tj. wydatku w kwocie 156 600,00 złotych, przy ustaleniu, że aktualna wartość tego prawa to 270 000,00 złotych. Sąd ustalił wysokość wydatku w odniesieniu do kwoty 270 000,00 złotych, nie pomniejszonej o wysokość kredytu, zabezpieczonego hipotecznie. Obliczenie procentowe tego wydatku od wartości pomniejszonej o wysokość kredytu spowodowałoby bowiem nieuzasadnione zmniejszenie wartości tego wydatku. Skoro bowiem wnioskodawca pokrył z majątku osobistego 58% wartości ceny nabycia wspólnego prawa, to ten wydatek powinien zostać obliczony od pełnej wartości prawa ustalonego przez strony w kwocie 270 000,00 złotych.

Jednocześnie jako wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu Sąd ustalił kwotę 233 943,60 złotych, która to kwota uwzględnia wysokość kapitału kredytu na dzień zamknięcia rozprawy. Sąd nie uwzględnił w wartości prawa kwoty należnych bankowi w przyszłości odsetek, albowiem jest to wartość zmienna z uwagi na to, że oprocentowanie kredytu nie było stałe, a więc wysokość odsetek na dzień orzekania mogła ulec zmianie w stosunku do udzielonej przez bank informacji. Ustalając w powyższy sposób wartość prawa do lokalu Sąd miał na uwadze utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w sprawach działowych sąd przydzielając jednemu z uczestników nieruchomości obciążoną hipoteką powinien określić wartość tej nieruchomości z uwzględnieniem obciążenia hipotecznego. (por: postanowienie SN z 20.04.2011, ICSK 661/10, L. N. nr (...) i z dnia 26.10.2011, ICSK 41/11, L. N. nr (...), postanowienie SN z 51.01.2010, ICSK 205/09, L. N. (...)).

Wnioskodawca domagał się również rozliczenia kosztów jakie poniósł na lokal mieszkalny nr (...) w G. przy ul. (...) w związku z jego utrzymaniem po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej.

Sąd uwzględnił wniosek wnioskodawcy o ustalenie, że poniósł on nakłady na lokal w łącznej kwocie 8497,10 złotych, uiszczonych przez niego tytułem opłat za gaz, energię elektryczną i czynsz. W pozostałym zakresie Sąd oddalił wniosek (punkt IV postanowienia).

Uczestniczka potwierdziła, że strony po ustaniu wspólności powinny były regulować koszty eksploatacji mieszkania po połowie i zadeklarowała chęć zwrotu połowy tych należności. Uczestniczka co do zasady uznała zatem roszczenie wnioskodawcy o zwrot wydatków związanych z eksploatacją mieszkania (adnotacja 00:43:31).

Na poparcie swoich twierdzeń wnioskodawca przedłożył wydruki przelewów dokonanych po ustaniu wspólności majątkowej z jego rachunku bankowego. Co do części roszczenie nie zostało jednak udowodnione przez wnioskodawcę. Pokrycie w przelewach w całości znalazły należności za gaz w łącznej kwocie 168,40 złotych (połowa 84,20 złotych) i za energię elektryczną w łącznej kwocie 1 188,60 złotych (połowa 594,30 złotych). W odniesieniu natomiast do opłat za czynsz stwierdzić należy, że żądanie wnioskodawcy o zwrot kwoty 10 710,10 złotych tytułem czynszu (cała kwota zgłoszona do rozliczenia przez wnioskodawcę to 21 420,0 złotych) nie znalazła poparcia w zaoferowanych Sądowi dowodach. Być może powodem zawyżonego żądania wnioskodawcy był fakt, że niektóre przelewy zostały złożone dwukrotnie. Jednocześnie brak było podstaw do przyjęcia, że powtarzające się przelewy z tej samej daty i na te same kwoty zostały wykonane na pokrycie różnych należności, o czym świadczą numery tych przelewów.

Wskazać należy, że podstawę materialnoprawną powyższych żądań stanowi art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 207 k.c., ponieważ stosownie do art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku, zaś zgodnie z art. 1035 k.c. jeżeli spadek przypada kilku spadkobiercom, do wspólności majątku spadkowego oraz do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, a zgodnie z art. 207 k.c. pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym

stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną (por. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2009 r., II CSK 390/08, LEX nr 490512).

Nie było zatem przeszkód do rozpoznania tych żądań wnioskodawcy w postępowaniu o podział majątku wspólnego. Podstawę stanowił art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. w zw. art. 618 § 1 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd oddalił wniosek o zwrot kosztów poniesionych przez wnioskodawcę tytułem opłat za przedszkole. Tego rodzaju żądanie, co oczywiste, nie mieści się w katalogu roszczeń związanych z rozliczeniem wydatków i ciężarów związanych z rzeczą wspólną. Jednocześnie jeżeli potraktować to żądanie jako rozliczenie spłaconych wspólnych długów stron, to wskazać należy, że wnioskodawca nie złożył do akt umowy zawartej z przedszkolem, na podstawie której Sąd mógłby ocenić czy należność za przedszkole była w istocie wspólnym długiem stron, czy też długiem wyłącznie jednej ze stron. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że w zakresie roszczeń stron rozpatrywanych przez Sąd w związku z treścią art. 618 § 1 k.p.c. Sąd nie działa z urzędu.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawczyni połowę kwot wydatkowanych przez niego na prawo do lokalu położonego w G. przy ul. (...) tytułem tj. kwotę 4 248,55 złotych płatną w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia (punkt VII postanowienia).

W toku postępowania w sprawie o podział majątku wspólnego rozpoznane mogą być również roszczenia o rozliczenie spłaty długów ciężających na obojgu małżonkach przez jednego z nich z jego środków po ustaniu wspólności majątkowej. Podstawę prawną takiego rozliczenia stanowi art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 686 k.p.c. (M. Sychowicz [w:], Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, praca zbiorowa pod red. Kazimierza Piaseckiego, Warszawa 2000, s. 235).

Kredyt spłacany przez wnioskodawcę po ustaniu małżeństwa został zaciągnięty w trakcie trwania małżeństwa przez oboje małżonków. Dług z tego tytułu ciążył zatem na obojgu małżonkach. Skoro wnioskodawca na poczet spłaty długu uczestniczki przeznaczył po ustaniu małżeństwa (czyli z majątku osobistego) kwotę 1 913,90 złotych (połowa wspólnego zobowiązania stron) to w toku postępowania o podział majątku wspólnego może domagać się zwrotu tej kwoty od uczestniczki. Jego roszczenie zasługuje zatem w całej rozciągłości na uwzględnienie (punkt VIII postanowienia).

Wobec oddalenia wniosku o ustalenie nierównych udziałów byłych małżonków w majątku wspólnym, udział każdego z małżonków w majątku wspólnym wynosi połowę (art. 43 § 1 k.r.o.).

Zgodnie z art. 212 § 3 k.c. jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych.

Uczestnicze należna jest od wnioskodawcy spłata (art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 § 2 k.c.) odpowiadająca połowie wartości majątku wspólnego (art. 42 k.r.o.) z uwzględnieniem dokonanego przez wnioskodawcę wydatku na majątek wspólny, tj. spłata w wysokości 67 671,80 złotych. Majątek wspólny stron wynosił łącznie 291 943,60 złotych, co oznacza, że każde z byłych małżonków powinno otrzymać w wyniku podziału majątku kwotę 145 971,80 złotych. Skoro wnioskodawca otrzymał wszystkie składniki majątku wspólnego o wartości 291 943,60 złotych to teoretycznie powinien zapłacić na rzecz uczestniczki w celu wyrównania udziałów w majątku wspólnym kwotę 145 971,80 złotych. Jednakże z uwagi na fakt, że wnioskodawca dokonał wydatku na majątek wspólny w kwocie 156 600,00 złotych, to w rzeczywistości wartość majątku wspólnego, który podlegał podziałowi to kwota 135 343,60 złotych, a więc od wnioskodawcy Sąd zasądził na rzecz uczestniczki tytułem spłaty majątku wspólnego kwotę 67 671,80 złotych (punkt VI postanowienia). Sąd ustalił termin spłaty tej kwoty na okres 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Sąd zrównał terminy spłat należnych od obu stron mając na uwadze możliwość potrącenia wzajemnych należności. Termin spłaty wnioskodawcy Sąd ustalił zgodnie z jego wnioskiem, uznając że jest to wystarczający termin do zgromadzenia przez wnioskodawcę środków na spłatę. Wnioskodawca uzyskuje stały

dochód i jest właścicielem nieruchomości w S.. Okres 3 miesięcy jest zatem odpowiedni do uzyskania kredytu lub pożyczki, w razie gdyby wnioskodawca nie miał innej możliwości zgromadzenia tych środków.

Sąd przyznał prawo do lokalu położonego w G. przy ulicy (...) wnioskodawcy, tak jak i pozostałe składniki majątku wspólnego. Sąd dokonując takiego podziału majątku wspólnego miał na uwadze zgodny wniosek stron o przyznanie wnioskodawcy składników majątku wspólnego, z wyłączeniem prawa do lokalu. W odniesieniu do prawa do lokalu okolicznościami przesądzającymi komu prawo to zostało przyznane była wysokość należnej spłaty oraz możliwości finansowe stron. Uwzględnienie żądania wnioskodawcy o rozliczenie jego wydatku na majątek wspólny stron spowodowało bowiem, że spłata wnioskodawcy na rzecz uczestniczki to kwota 67 671,80 złotych, podczas gdy w przypadku przyznania uczestniczce prawa do lokalu kwota należnej wnioskodawcy spłaty wyniosłaby około 200 000,00 złotych (kwota wydatku wnioskodawcy na to prawo w kwocie 156 600,00 złotych i kwota należnej spłaty z majątku wspólnego). W aktualnej sytuacji majątkowej przyznanie uczestniczce prawa do lokalu byłoby całkowicie niezasadne. Uczestniczka nie posiada żadnych oszczędności, a jej nieudokumentowana zdolność kredytowa, oparta wyłącznie na jej twierdzeniach pozwoliłaby na uzyskanie kwoty 100 000,00 złotych. Uczestniczka nie posiada również innego prawa do nieruchomości, która pozwoliłaby urealnić jej zdolność spłaty. Porównanie zatem wysokości należnej spłaty i możliwości majątkowych stron zadecydowało o przyznaniu tego prawa wnioskodawcy.

Strony nadal wspólnie zajmują lokal mieszkalny objęty wnioskiem. Z uwagi na to, że Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do lokalu nakazał jednocześnie opuszczenie i opróżnienie, a także wydanie tego lokalu wnioskodawcy przez uczestniczkę w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia (punkt IX postanowienia). Sąd wyznaczając okres 6 miesięcy na opuszczenie lokalu przez uczestniczkę miał na uwadze fakt, że opuści ona lokal wraz z synami i niezbędny jest jej czas na to, aby zapewnić sobie i dzieciom odpowiednie warunki lokalowe. Uczestniczka nie ma bowiem aktualnie miejsca, gdzie mogłaby zaspokoić swoje i dzieci potrzeby mieszkaniowe. Ponadto, nie posiada oszczędności, a spłata jaką otrzyma od wnioskodawcy to kwota, która może nie pokryć kosztów zakupu nawet małego mieszkania. Otrzymanie jednak po 3 miesiącach od uprawomocnienia się postanowienia kwoty około 60 000,00 złotych od wnioskodawcy i przy założeniu, że uczestniczka posiada zdolność kredytową na poziomie 100 000,00 złotych pozwala jej na podjęcie działań i uzyskanie w terminie 3 miesięcy kredytu, który pozwoli na zakup własnego mieszkania, gdzie będzie mogła przeprowadzić się wraz z dziećmi.

Ponieważ strony były w tym samym stopniu zainteresowane dokonaniem podziału majątku wspólnego, Sąd orzekł o kosztach na mocy art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie i obciążył strony kosztami postępowania po połowie (punkt XI postanowienia).

W niniejszej sprawie koszty postępowania stanowiła opłata od wniosku, uiszczona w całości przez wnioskodawcę (1000,00 zł) oraz koszty wynagrodzenia banku za udzielone informacje w łącznej kwocie 50,00 zł, tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd nakazał ściągnąć od każdej ze stron na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku kwotę po 25,00 zł (punkt IX i X postanowienia).

Sąd oddalił wniosek uczestniczki stron o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego mając na uwadze treść art. 520 § 2 k.p.c. i nie znajdując podstaw do odstąpienia od wyrażonej w nim zasady, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie (punkt XIII postanowienia). Pomimo odmiennych stanowisko w toku postępowania, trudno dostrzec w niniejszej sprawie sprzeczność interesów pomiędzy stronami, skoro obie dążyły do dokonania wspólnego majątku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)